

SLOVENSKI NAROD.

Ishaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 8 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravištvo je v Gospodskih ulicah št. 12. Upravištvo naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Po Gaučevem govoru.

Čitatelji naši imajo pred sabo državnozborni govor barona Gauča od zadnjega petka, imajo pa tudi odgovor, ki ga je ministru dal naš poslanec gospod Šuklje. Tu je nam Slovencem zopet jedenkrat jeden član Taaffejevega kabineta ponudil kamen namesto kruha, dal nam jesiha namesto tolažila! Le predstavljati si je treba barona Gauča, kedar ima varen hrbet, kako umeje s trdnega in visokega stojala doli odbijati prošnje majhnega mu naroda, kako umeje, kedar je varen, vihrti vsenemško zastavo! In varnega se je zares moral čutiti zadnji petek, da si je upal napadati svobodno organizacijo koroških Slovencev, da je preiskaval, kdo je skoval to ali ono šolsko peticijo, da se je nam Slovencem in Slovanom postavjal za varuha v izbiranji izobraževalnih jezikov! Misli si je pač gospod minister, da so navzočni zastopniki slovenskega naroda v vladni službi odgojeni konečno tudi za takšne govore, da bodo njega mirno poslušali, če z žaljivimi dovtipi rešuje naše narodne pritožbe in če izrecno hoče v nas postaviti svoje kraljestvo nemškega jezika. Motil se je baron Gauč! Odkrito priznavamo, da se je motil v naših slovenskih poslancih, da so ti začeli proti njemu akcijo, katera je razvedrila tudi našo potrto dušo. Pogum napadance se je tu meril s pogumom napadovalčevim, odločnost besede gospoda Šukljeja je v kot potisnila ministrov napad in reči moramo, da je govor gospoda Šukljeja rešil biser ustavne svobode in čast slovenskega naroda na najsijajnejši način. Zmaga je na naši preprosti strani, a ne na strani ministra barona Gauča: to je prvo, kar si hočemo z veseljem zabeležiti v spomin.

Da je baron Gauč bil tako govoril, našega naroda prav za prav ne more niti iznenaditi, niti onesrečiti. Tlači nas že dolgo njegov duh, ki se razodeva v dejanjih njegovih. Ali nam še vrhu tega pove, kdo da nam je in hoče biti, to je konečno le nov izraz duhá, kateremu smo sicer navajeni. Odpor imamo proti njemu v razviti narodni zavesti in v neustrašnem pogumu za naša prava, kateri je bil, predno je še bil baron Gauč. Tudi njegove besede od zadnjega petka nas oplašiti ne mogó. Čul je gospod minister naše zastopnike: če so ti pogumni in pravično samozavestni, mi v narodu smo

še bolj in tudi ostanemo vzlic najnovejši državniški modrosti barona Gauča.

Iznenaditi nas je mogel tak ministerski govor jedino le, ker vidimo, da so uprav naši poslanci prava ministerska postojanka v sedanjem državnem zboru. Ne vemo, kako bi se uprašali. Ali naj se bavimo z zagonetko, da grof Taaffe dá z ministerskega sedeža brezozirno napadati najzvestejše svoje privrženca, slovenske poslance kot člane vladnega kluba Hohenwartovega, — ali pa z zagonetko, je-li res treba pletenega biča, da naši zastopniki popusté hojo za sedanjo vlado, katera njim in slovenskemu narodu pripravlja takšne ure, kakeršne so bile ravnokar pretekle?

Večja od prve je druga zagonetka. Pokazalo se je sedaj tudi našim poslancem, da Hohenwartov klub nikakor ne zadržuje razvoja odločno ustavovernih tendenc v sedanjem kabinetu. Menimo, da je baron Gauč dovolj jasno povedal, kakšno Plenarstvo sedaj vlada v ministerskih krogih, in da si je uprav Hohenwartov klub to zapomniti moral, ker je Taaffejev jezičnik govoril naravnost na adresu tega kluba. Menimo torej, da je izpodkopen zadnji temelj Hohenwartovega kluba, da je iluzoren postal zadnji smoter njegov, kateri se je tako rad proti nam poudarjal, češ, z njim se zabranjuje prihod ustavoverne vlade. In menimo, da vsaj sedaj ni več obstanka niti slovenskim poslancem v Hohenwartovem klubu, niti Hohenwartovemu klubu s sedanjim vladnim programom, ako ima biti resna razjarjenost, katero so njegovi člani pokazali pri tej slovenski aferi. Hohenwartov klub se je namreč tu, kar z veseljem jemljemo na znanje, povse solidarnim pokazal s stališčem slovenskih poslancev. Izkušnje, katere je ravnokar dočakal, velevajo mu pa neizogibno, da se odpove sedanji svoji parlamentarni taktiki, da popusti vlado, katera je njega popustila. Bojimo se pa, da bode tudi ta pot zmagala diplomacija Hohenwartovega kluba, da bode za kako „kavalirsko besedo“ ostala s svojim klubom in našimi poslanci tam, kjer je. Potem se bomo res poupraševali: Kje so neizogibne posledice razburjenosti in govora gosp. Šukljeja?

Minister Gauč nastopil je tako silno proti našim težnjam, da so celo Poljaki in nemški konservativci branili naše stališče. Še predno smo mi

imeli priliko, da bi to s priznanjem zabeležili, oglasili se nasprotna nam stran: zapomnite si to dobro, naprednjaki, da je nemški konservativec dr. Ebenhoch ustopil se za naše narodne zahteve. Da, mi si hočemo zapomniti to tembolj, ker smo iznenadeni po izjavi dra. Ebenhocha za nas! Nas ni treba nikdar opozarjati, da sprejmemo zaveznika, ki je resničen prijatelj naši narodni stvari. A da spoznamo to, zahtevamo dokazov in dejanj. Nemški konservativci so nam v tem slučaju dali jeden dokaz in mi se hočemo nanj ozirati. Zahtevamo pa tudi v interesu našega narodno-slovenskega programa, da prav tako naša konservativna stranka prijazno ravna z zastopniki češkega naroda, če so tudi Mladočehi, kateri nijedne prilike ne za mudé, da ne bi pokazali solidarnosti z našimi slovenskimi težnjami in boji. Ko je bil baron Gauč izgovoril svoje poniževalne besede proti nam, tedaj so Mladočehi trumoma prihiteli k zborničnemu predsedniku prosit besede, da bi, kakor pravi slovenski sinovi, odvrnili napad na nas. Ali ni to izraz iste, če ne večje solidarnosti z nami, s katero se je odlikoval nemški konservativec? Mladočehi pa nam niso bili tedaj prvič pravi zavezniki. Nego govorili so za nas tudi takšne reči, katerih še niso naši poslanci razodeli, podpirali so dosedaj še vsako interpelacijo in vsak korak naših poslancev. Zato je pač neodpusten greh, če slovensk list dan na dan navaliva očitanje na sedanje poslance češkega naroda in če smatra za posebno politično modrost, da po vzgledu nemških listov Mladočehi skuša ponižati v javnem mnenju. Uprav pri aferi z ministrom Gaučem pa se je sicer pokazalo, da nam najhujši na pad rodi najboljše zaveznike — in zato nas ni in ne more biti strah nikoli!

Eksposé grofa Kalnokya.

Kot dodatek k besedam presvetlega cesarja, s katerimi je odprl letošnje zasedanje delegacij, katere besede so se tolmačile na tako raznovrstne načine, ima eksposé, ki ga je izjavil naš minister vnanjih zadev preteklo soboto, temvečjo važnost, ker se cesar sam letos ni izrazil tako obširno o vnanjih odnošajih, kakor druga leta.

Grof Kalnokya je poudarjal, da je položaj Av-

LISTEK.

Kneginja Ligovska.

(Odlomek romana M. J. Lermontova, poslov. Vrbano v.)
(Dalje.)

— „Vedno jo po nepotrebnem zbadaš! Kaj hoče, če se mladeniči ženiti ne hote! Priložnost se ne sme izpustiti. Pečorin je bogat ženin, iz dobre rodbine, — mari bi ne bil dober mož? Vedno ne more doma sedeti . . . kaj me že stanejo obleke njene . . . Ti pa vedno tvojo godeš; možiti se hočeš . . . Kaj bi bilo, ko bi se ne možile . . .“ In tako dalje.

Ti razgovori ponovili so se v tej ali drugi obliki vselej, kadar so bili mati, oče in hči sami . . . Hči je molčala, in kar se je godilo v njenem srcu to trenotje, to Bog ve.

Prišli so domov. Katarina Ivanovna odšla je s čmernim soprogom v svojo sobo . . . hčerka pa v svojo. Njeni roditelji so pripadali staremu in novemu času. Prejšnji pojmi polpozabljeni, pol uničeni z novimi utisi Peterburškega življenja in z uplivom družbe, v kateri je Nikolaj Petrovič mogel že biti

po svojem dostojanstvu, pojavljali so se le v trenotjih nevolje in ob kakem prepiru; njemu bili so ti pojmi najmočnejši razlogi, kajti spominjal se je, kako močno so uplivali nanj v mladosti. Katarina Ivanovna ni bila neumna ženska, kakor so govorili uradniki, ki so služili v pisarni njenega moža; po mnenju drugih stark bila je zvrta in prekanjena; poleg tega je pa bila dobra, zaupna in slepa mati za plesno mladino . . . V resnici njenega značaja še jaz nesem mogel spoznati. Opisujoč bodem se prizadeval zjediniti in izraziti vse tri gori navedena mnenja . . . Če morda pogodim pravo podobo, obljubim, da pojdem peš v Nevski samostan poslušat pevce . . .

Ali Elizabeta Nikolajevna . . . O! klicaja pomen . . . pogodite sami. Sedaj je prišla v spalnico svojo, in poklicala hišino, Marto — debelo, kozavo devojko! — Slabo znamenje! . . . Jaz ne bi želel, da bi moja žena ali nevesta imela debelo, kozavo hišino! . . . Kar trpeti ne morem debelih, kozavih hišin, z glavo, namazano z oljem ali pa poglajene s kvasom, od katerega se vsprejemajo in dobivajo rujavorudečo barvo, z rokami trdimi kakor star kruh, z zaspanimi očmi, z nogami teptajo-

čimi v čevljičkih brez trakov, s težko hojo in kar je še najhujše s štirivoglatim životom, zavitim v domačo obleko, katera je spdaj ožja nego zgorej. Taka hišina je sedela v zadnji sobi redne hiše, podobna krokodilu na dnu bistrega ameriškega potoka. Taka hišina, kakor mastna pega, prodirajoča skozi svežo barvo prebarvane obleke, nam kaže v kaj čudni luči domače življenje gospode, pri katerih je . . . Dragi moji, ne zaljublajte se v gospodične, ki imajo take hišine. Če ste mojega mnenja, takoj vas mora minoti dobra volja za zmiraj.

Elizabeta Nikolajevna ukazala je hišini, da jej sezuje nogovice in čevlje, razveže nedrec, glavni nakit je pa sama zložila na toaletno mizo. Črne njene lase pale so jej po plečih . . . Pa ne bodem dalje opisoval; nikoga bi ne zanimala pobledele lepota, suhe nožice, žilastega vratu in suhih pleč, na katerih so se poznale rudeče proge od tesne obleke. Vsakdo se je najbrž že dovolj nagledal podobnih stvari, Elizabeta Nikolajevna je legla na postelj, postavila zraven sebe na stol luč in odprla nekak francoski roman. Hišina je odšla. Tišina je zavladala. Knjiga je pala iz rok žalostni deklici. Vzdihnila je in udala se premišljevanjem. (Dalje prih.)

stro-Ogerske, kar se tiče upanja za obranitev miru, ugoden. Naš minister vnanjih zadev ne pozna niti jednega političnega uprašanja, katero bi neposredno dajalo povod za bojazen, da bi se dolga doba miru zdaj rušila. Odnosaji z vsemi državami so mirnega značaja. Nobena država nema namena agresivno stopati proti kateremu izmed svojih sosedov. Glavni vzrok vedno se vračajoče bojazni so le neprestana oboroževanja, katera seveda nevarnost vojne pomnožujejo, vendar se povsod želi, da prestane polagoma to neprijetno stanje.

Čisto defenzivne zveze, katere je sklenila Avstro-Ogerska za ohranjenje miru, so se pokazale primerne našim nameram, zato se sme soditi, da bode ta zveza centralnih držav tudi na dalje ohranila mir. Minister potrjuje, da se je zveza z Italijo sklenila za daljno vrsto let. Ta obnovitev pogodbe, predno je še potekla, je naravna posledica velike važnosti pogodbe. Vsi trije zavezniki so bili preverjeni, da je ugodno ponoviti to zvezo še predno je potekla in da ni bilo treba posebnih pripraveb pri obnovljenju.

Razmerje Avstro-Ogerske nasproti Nemčiji je nespremenjeno. Potovanje nemškega cesarja na Angleško bilo je velikega pomena, a ne bilo bi se izvršilo tako sijajno, da neso bile že simpatije za nemškega cesarja od prej na Angleškem.

Obisk francoskega brodograditelja v Kronstadtu se mora soditi z jednega stališča. Kar se je tam dogodilo, ne moglo bi se zgoditi, da ni bilo na obeh straneh zavednost ožje zveze skupnih interesov. Minister ni mišljenja, da bi Kronstadtski dogodki globoko spremenili položaj evropski. Namen naše politike v orijentu je, zajamčiti vsem balkanskim državam svobodno razvijanje v zmislu Berolinskega dogovora, da se približajo drugim zapadnoevropskim državam. V tem pokazala je Rumunija največji napredek. Odnosaji proti Avstriji so prijazni navzlic spremembi v ministerstvu. Rumunija pod svojim vladarjem kraljem Karolom goji konservativno politiko in se je nadejati, da ostane tako tudi na dalje.

Nasproti Srbiji kaže Avstro-Ogerska vso naklonjenost, da ohrani dobre odnose z malo sosedno državo. Odnosaji so se zboljšali, kar je pospešil dober vsprejem srbskega kralja na avstrijskem dvoru. Srbska vlada ima pač dobro voljo, a prebivalstvo dela ji zapreke.

Glede Bolgarske je uprašanje priznanja kneževga na isti stopinji, ko poprej. Avstro-Ogerska ne more sprožiti tega kočljivega uprašanja, o katerem je neuspeh gotov in ki bi utegnilo postati nevarno. To utegne biti za Bolgarijo neprijetno, in utegne, ako traja dolgo, postati tudi opasno, a navzlic temu je splošno stanje Bolgarije ugodno. Kdor želi dobro Bolgariji, mora ji svetovati, da se zdrži vseh pustolovščin in potrpežljivo čaka, kaj bode prišlo.

Odnosaji v Novem Pazaru in v Kosovskem vilajetu sicer neso dobri, a so lokalnega značaja in so se poslednji čas pobiljšali. Taki lokalni nemiri neso več nevarni.

Kar se tiče Dardanelskega uprašanja mora se Rusija posluževati morskih ožin za promet s svojimi naselbinami v izhodnji Aziji. Ladije, katerih se poslužuje v to svrhu, so ladije tako zvane križarske mornarice, ki so v mirnem času transportne ladije pod trgovskim banderom. Turška brzojavka o dotični pogodbi rusko-turški dala je Avstro-Ogerski in ostalim državam povod, da so vzeli na znanje izjavo Porte in konstatovale, da so po pogodbi Dardanele zaprte vojnim ladijam.

Vse skupaj uvažujoč, poudarjal je minister vnanjih zadev, da je položaj Avstro-Ogerske povoljen, da zavzema država tako stališče, kakor se ji spodobi, da je v dobrih prijateljskih odnosajih z vsemi državami in ima močne prijatelje in zaveznike v brambo opravičenih interesov, za vzdržanje miru in za skupno odvrnitev vsacega napada. Avstro-Ogerska ne bode stavljala po nepotrebnem nevarnih uprašanj in ne bode izzivala nevarnosti, kateri se lahko izogne, ne da bi škodovala svojemu ugledu. Vender pa more Avstro-Ogerska skrbeti, da obdrži svojo brambeno moč na isti stopinji, katera je neobhodno potrebna za svojo varnost in za ohranitev svojega ugleda.

Tako blizu se je glasila izjava, v kateri je naš minister vnanjih zadev naslikal položaj, o katerem se navzlic vsemu ne more reči, da bi ne bil nekoliko napet, akopram se vsi državniki prizadevajo ublažiti ga in potolažiti narode, ki ječe pod velikimi bremenami, katere tarejo davkoplačevalce in

katerih bi tako rad oprostil vladar sam svoje narode, kakor je to izrazil v svojem nagovoru ter se štel srečnega, če bi jim mogel to naznaniti. Za zdaj ostanejo pač te zlate besede le želje, o katerih nikdo ne ve, se li bodo mogle uresničiti!

Državni zbor.

Na Dunaji 14. novembra.

Včerajšnja, kakor tudi današnja seja vzbudila sta v zbornici vihar, kakeršnega od znane Schneiderjeve afere nismo videli. Kakor mirno se je pričela včerajšnja seja z izvrstnim poročilom dr. Ferjančiča, tako neizmerni in popolnoma nenadejani hrup vzbudila je nezaslišana replika naučnega ministra na stvarne izjave govornika slovenskih poslancev, Kluna.

Ko je po 10. uri predsednik otvoril 17. sejo in prebral došle štiri ugovore proti izvolitvi Laginje, zagovarjal je posl. Ferjančič predlog imunitetnega odseka, da se mladočeški poslanec Sokol sodišču ne izroči, toli jasno in srečno, da je zbornica brez ugovora in kakeršne koli obravnave sklenila, pritrčiti mu; s tem, da je Sokol izročil nekoliko izvodov svojega govora uredniku, da je mej nekoje volilce razdeli, pač ni kriv poskusa kolportaže.

Na te se preide na dnevni red, oziroma k točki „ljudske šole“, in besedo dobi posl. Kraus. Govornik polemizuje s predarlskim posl. Kohlerjem in s klerikalno stranko, govori o jezuitih, o posvetni državi papeževi, o protisemitih in sklepa svoj govor s pozivom, naj se vsi Nemci zedinijo. Naslednji govornik posl. Kaiser ugovarja značaju sedanje šole, kakor tudi izjavam Krausovim, na kar se k redu pozvan odpove besedi.

Češki posl. Budinsky opisaval je razmere češke šole v X. okraju Dunajskem, katero vzdržuje društvo Komenskega. Šola ima 14 razredov in šteje 870 učencev a vendar neče minister videti potrebe uvesti ljudsko šolo češko. Prosi, da naučni minister ugodi premnogim prošnjam in jadicovanju in da se ne brani več izvesti, kar je pravo.

Živahno odobravanje vse desnice sledilo je zmernemu govoru.

Na to povzel je besedo posl. Klun. Ker smo ta govor že v članku „Dve znameniti seji“ priobčili, opozarjamo čitatelje na dotični članek, kjer je natisnjen tudi odgovor Gautschev.

Ko je končal naučni minister, oglasil se je za besedo posl. Barwinsky in zahteval maloruskega učiteljskega v Galiciji, posl. Sokol pa varnost mladeži za narodno vzgojo, a posl. Swiezy je tožil o razmerah šol v Šlezki, toda nihče ni poslušal teh govorov.

Ko je naznanil predsednik konec obravnave ob 4. uri popoldne, stalo je že oglašeni govornikov pro 9 nemških liberalcev, contra 45, mej ujimi vsi jugoslovanski poslanci, vsi navzoči Mladočehi in protisemiti.

Ker ni bilo možno govoriti vsem, so prvi izvolili posl. Ghona svojim glavnim govornikom, slednji zjedini so se na slovenskega poslanca Šukljeja.

Ko se je prečitala še uloga posl. Gregorce, Vošnjak in Robič tikajoča se premembe volilnega reda glede štajerskih mestnih skupin, se je sklenilo ob 4 $\frac{1}{2}$ uri popoldne ta toli važna seja.

Na Dunaji 15. novembra.

Niti včeraj se ni razburjenost poglela, nasprotno, napetost, ki je zavladovala v prejšnji seji, delovala je i še v današnji. Zbornica bila je bolj obiskana, nego kedaj. Galerija in lože bile so prenapolnjene vedelo se je: danes bode se vsaj v občem izjavilo stališče, katero zavzemajo Slovenci po tej izjavi!

Takoj o početku zbrali so se poslanci v bližini slovenskih klopij. Živahno in pristrčno zanimanje Čehov, a tudi doslej neznaana pozornost na klopeh poljskih značile sta situacijo: Na vseh obrazih brala se je redka vzajemnost v čutilih slovenskih zastopnikov, ki je tudi mej govorom vspevala in se konečno izpremenila v oduševljeno odobravanje, kakor tudi pristrčno čestitanje vseh slovenskih strank in ne manj bližnjih konservativcev in protisemitov.

Ob 10 $\frac{1}{4}$ uri otvoril je prvomestnik sejo in dal besedo posl. Šukljeju.

(Ker smo ta govor že priobčili in tudi važnejše momente vse afere, ne bodemo teh stvari ponavljali.)

Govoru Šukljeja sledilo je živahno odobravanje slovenskih, konservativnih in poljskih poslancev.

Vsa kôpa se na to zopet obrne k slovenskim klo-pem, kjer vstane posl. Klun in govori.

Kar je ministerski govornik v včerajšnjem govoru omenil o šolskem nadzorstvu je povsem napačno, da, neresnično; dokaz temu stenografični zapisnik kranjskega deželnega zbora.

Kar se tiče imenovanja učitelja glasbe v Ljubljani, je tako pristranski zavito, da se kaže isto tako neresnično: Slovenska prosilca sta povsem vsaj toliko vsposobljena, kot orgljaš iz Melka. Če bi bil minister nas vzadovoljiti hotel, mogel bi bil to storiti. Koroški sklepi deželnega šolskega sveta se niti objavili niso. Rekurze zadržuje ista uprava, da ne dojdejo do ministerstva. Vse kar izjavlja, stoji na podlagi aktov. Ljubljanski škof nikdar onega, kar Ghon navaja trdil ni, nasprotno se je izjavil, da je koroški jezik, isti kakor gorenjski. Da na Koroškem niso po legi ločeni narodi, je neresnica, istinito je, da so ločeni v dve celotni skupini. Izjava, da so samo tri slovenske misleče občine, je publika, ker je še nadaljnjih 33 prošenj od občin uloženih. Tržašk teritorij ima šole slovenske, mesto pa nikakih.

Zopet se vzbudi silno odobravanje in čestitanje našim poslancem.

Poročevalec Beer zagovarja proračun, ki se vsprejme. Na to pride v razpravo proračun deželno-brambenega ministerstva.

Vsi poslanci so skoro odšli in posl. Pacak je začel svoj govor z besedami: Visoka, a prazna zbornica! — Pacak meni, da je službovanje prostovoljcev pretrdo in da se prehudo in strogo ravna z vojaki. Tudi v narodnem oziru bilo je časih bolje. Radecky je s češkim nagovorom poslal češke voj-nike v boj.

Na to govorita še posl. Svoboda in Salvadori o delavcih in njih razmerah proti vojni. Dubsky zahteva, da se dovoli jednoletno službovanje tudi učencem gozdarskih šol in Popowski želi, da se častniki nauče polkovega jezika.

Ob 4. uri popoldnevu se na to zatvori seja.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 17. novembra.

Državni zbor.

Razburjenost, ki je zavladovala mej člani Hohenwartovega kluba vsled zadnjega govora ministra Gautscha se še vedno ni poglela. V nedeljo imel je klub seja, v kateri se je odločila usoda kluba in nadaljna taktika slovenskih poslancev. Zanimivo je, kar pišejo glasila raznih strank o tej afiri. Nemško-liberalni listi so seveda jako veseli tega govora ministra Gautscha in ne najdejo primernih izrazov, da bi dali duška svoji naidušenosti. Mladočeški list „Moravske Listy“ pišejo: Govor Gautschev je napoved, da bode ustopil pl. Plener v ministerstvo. Gotovo je to, da so se združili vsi uplivni elementi, da bi ugonobili narod češki. Vsled tega je pa treba, da se združijo vsi slojevi, kateri so narodni in se pripravijo na odpor. — Nemški konservativni list „Linzer Volksblatt“ pravi, da je bil govor Gautschev udarec za Hohenwartov klub, udarec, ki se je storil z namenom, razdružiti to parlamentarno skupino. — „Grazer Volksblatt“, glasilo štajerskih konservativcev, pravi: Včeraj prestopil je gospod Gautsch očitno v nasprotni tabor nemških liberalcev, kajti zagovarjal je odločno tisti učni sistem, kakor so ga praktikovali lani za časa liberalcev, germanizacijo s pomočjo ljudske šole. Liberalni naučni ministri govorili so o tej stvari vedno ravno tako, kakor gosp. Gautsch. Zdaj, ko so Prusi dovolili poznanskim Poljakom poljskega nadškofa in ublažili germanizatorične ukaze, zdaj se vidi našemu ministru primerna doba za ponemčevanje ljudskih šol. Žal nam je gosp. naučnega ministra, žal, da mu je frenetično ploskala tista družba, kateri ga po sedanjih tendencah vladi ni moči prištevati. Naša in njegova skrb bodi, počakati, kako se bode stvar razvila. Neposredno bode nas zadela le v toliko, ker je prestop Gautschev k liberalnim Nemcem za konservativne stranke mej Slovani velpomemben in ker utegne družbo katoliških konservativcev še bolj zožiti. Kmalu se bode pa tudi nas direktno tikala. Gospod Gautsch ni črnil ne besedice glede naših želja o ljudski šoli, vzlic temu, da ga je govor Köhlerjev v to, provociral in tudi Klun se ni ognil vserega značaja naše šole. Minister je molčal kakor zid. Je li zanj to uprašanje rešeno? O — že zdavna; a kedaj bode nam katolikom povedal glasno in jasno: jaz sem nemšk liberalce.

iz Hrvatske.

Zagrebskim nadškofom imenovan bode torej vender le Zagrebški kanonik in Madjaron Vuchetich. Moža ne spoštuje nihče, obratno vse ga prezira, ker je skrajnega obžalovanja vreden sovražnik lastnega svojega naroda. Čuje se, da je bil v Rimu velik in hud boj glede Vucheticha in da je mad-

jarska vlada zmagala le po naporu vseh močij, zakaj rimska kurija branila se je vucheticha kar najbolj mogoče. Še drugega škofa dobila bode Hrvatska te dni. Na mesto grško-katoliškega škofa v Križevcih imenovan je semeniški ravnatelj v Unghvarju na Ogerškem Drohobeczky. — Glede narodnega njegovega prepričanja še ne vemo ničesar. — Hrvatski sabor sešel se bode v ponedeljek, a zasedanje bode le kratko in brez posebnega pomena.

Vnanje države.

Srbske razmere.

Škandalozno počenjanje razkralja Milana je uzrok, da more nekdanje svoje podanike večkrat prositi kake pomoči. Srbi naveličali so se že zdavna plačevati svojega Milana razkošno življenje v Parizu in ker je zdaj zopet poskusil opehariti domovino, sklenili so regentje, da pošljejo predsednika državnega sveta dr. Dokića k Milanu v Pariz, da bi se z njim pogajal, pod katerimi pogoji bi hotel Milan odpovedati se dostojanstvu kot srbski general in sploh srbskemu podaništvu. — Kakor se javlja iz zanesljivega vira, je nedostojno življenje Milanovo tako razkačilo srbske častnike, da so od regentov zahtevali, naj se odpove Milan generalskemu svojemu dostojanstvu. — Mej vlado in metropolitom sklenil se je kompromis tako, da bode metropolitov kandidat za Zajčarski škofijski sedež, arhimandrit Stokić, imenovan vojaškim škofom.

Zarota — ka-li?

V Moskvi prišlo je baje redarstvo veliki zaroti na sled. Pretekli teden zaprli so nenadoma blizu 60 oseb, mnogo plemenitašev, pisateljev in sploh boljših in premožnih meščanov. Ujetniki so na sumu, da so vodili veliko in čez vso Rusijo razširjeno zaroto, ki je nameravala izsiliti nekako ustavo, oziroma zastopništvo naroda, kakor je bilo za vlade prvih carjev. Koliko je na tem resničnega, še sedaj ni moči povedati.

Ustanek v Braziliji.

Iz Rio de Janeira se poroča: V mestu Porto Allegro odstavili so guvernerja za provincijo Rio Grande, vladnega privrženca Castillia, siloma in izročili upravo provizorični junti. Brzojav je v oblasti junte. Glavno mesto vse Brazilije, Rio de Janeiro, je navidezno mirno, a ne ve se, kako dolgo se bode vzdržalo to stanje, zakaj narod je zelo nezadovoljen. — V provinciji Rio Grande du Sol se bore ustaši jako srečno, ker imajo do 5000 mož dobre vojske. V jedni bitki so že premagali vladnega generala Gonzalesa.

Dopisi.

Iz Konjic 16. novembra [Izv. dop.] Občni zbor „Slov. katol. političnega društva v Konjicah“ bil je prav dobro obiskan. Počastila sta nas tudi deželna poslanca dr. Serbec in dr. Dečko iz Celja in naukuševala z izbornimi govori naše društvenike. Predložila in vsprejela se je tudi jednoglasno in z živahnem odobrovanjem naslednja rezolucija:

„Slov. katol. politično društvo v Konjicah“ izreka svoje priznanje in zahvalo preč. poslancema gospodoma kanoniku Kljunu in profesorju Šukljeju za govore o učnem jeziku v ljudskih šolah zlasti profesorju Šukljeju za odgovor proti ekselenci ministru Gautschu. Izreka obžalovanje nad nazori, izraženimi od učnega ministra glede učnega jezika v ljudskih šolah na Koroškem, ker nobena omika, nobeden napredek niti v veri niti v posvetnih zlasti tudi ne v gospodarstvenih stvareh ni misliti brez pouka v maternem jeziku v ljudskih šolah. Pričakuje se od slovenskih poslancev, da porabijo svoj vpliv v to, da bode ves konservativni klub izrekel, da zmatra to uprašanje za svoje in ukrenil vse potrebno, da se varuje materni jezik v ljudskih šolah, kakor pri vseh družih narodih na svetu tako tudi pri Slovencih. —

Iz Šempetra na Krasu 16. novembra. [Izv. dop.] Tukajšnje bralno društvo „Mir“ imelo je včeraj svoj občni zbor. Z veseljem zabeležimo, da je bil prav dobro obiskan. Društvo šteje blizu 40 udov iz vseh stanov. Največ je trgovcev, nič manj kot 10. Navzočih je bilo 25 udov. Po kratkem nagovoru predsednika, po poročilu tajnika in blagajnika, pričeli so se posamezni nasveti. Vsak ud imel je kaj nasvetovati. V bodoče imajo se naročiti naslednji listi: „Slovenski Narod“, „Rodoljub“, „Slovenec“, „Domoljub“, „Edinost“, „Nova Soča“, „Amerikanski Slovenec“, „Novice“, „Dolenjske Novice“, „Kmetovalec“, „Brus“, „Dom in Svet“, „Zvon“, „Mir“, „Hrvatska“, „Il. Diritto Croato“, „Laibacher Zeitung“ in „Fliegende Blätter“.

Dne 5. decembra priredi društvo zabavni Miklavžev večer brez vstopnine.

V novi odbor voljeni so: gg. Stipko Jelenc predsednikom, Ivan Snideršič namestnikom, Anton

Kozlevčar blagajnikom, Fran Jakš tajnikom, Andrej Lavrenčič in Šimen Punčah odbornikoma.

Društvo ima elegantne prostore v „Narodni gostilni“ pri g. Korošču brezplačno.

Da se je „Mir“ tako lepo oživil, zahvaliti se imamo posebno gospodom s kolodvora.

Vsa čast in priznanje! Na zdar!

Domače stvari.

— (Cesarica Elizabeta) došla je za nekoliko dni iz Aleksandrije v Kairo, potem pa se vrne na otok Krf. Oficijelnega vsprejema ni bilo nikjer, ker potuje v strogem inkognitu kot grofica Hobenembs. Poroča se, da se vila v Mentonu ni vzela v najem za našo cesarico, nego za kraljico Nizozemsko.

— (Družbi sv. Cirila in Metoda) je darovala vesela družba v Št. Petru po g. Antonu Kozlevčarji vsoto 4 gld. 10 kr. z zadržkom, da jej preseda politični ugonobilni prepis. — prija pa Slovenstvo ukrepljajoče delovanje družbe sv. Cirila in Metoda. Na priznanje ter na doposlano znesku prisrčna zahvala!

Vodstvo družbe sv. Cirila in Metoda.

— (Na tukajšnjem učiteljski) napravile so štiri kandidatnje izpite za meščanske šole, mej njimi dve z odliko. Za ljudske šole napravilo je devetnajst kandidatnj (tri so padle) in trinajst kandidatov (pet jih je padlo). Vrhu tega je napravilo še pet kandidatnj izpit za francoščino, mej njimi dve z odliko.

— (Imenovanja.) Izmej izkušenih učiteljskih kandidatnj imenovane so kot provizorične učiteljice: g. Amalija Tome k sv. Križu pri Litiji, g. Franja Žebre v Hotederšici in g. Franja Lunder v Gorenjem Mokronogu.

— (Gostilničarska zadruga) uročila je po svojem odboru prošnja na mestni magistrat, da bi ta kot obrtno oblastvo dal po mestnem fiziku kemično preiskati vsa vina, ki se točijo v Ljubljani, in tiste krčmarje, ki na škodo poštenih gostilničarjev točijo umetno narejene ali pa s tepkovcem in jabolčnikom pomešana vina, kaznoval v zmislu § 4. obrtnega zakona z dne 15. marca 1883.

— (Pot na grad,) katero tuji čestokrat iščejo, je dal mestni magistrat označiti z višnjevo dvojezično tablico ob dijaških ulicah, za kar mu bode občinstvo gotovo hvaležno.

— (Vreme) postalo je po uprav zimskih dnevih jako čudno. Včeraj po noči smo imeli grom in blisk s ploho, prav kakor po leti. Falb je prorokoval, da bode to kritičen dan. Danes imamo najlepši solnčni in topli jesenski dan.

— (Nesrečna ljubezen.) V Ljubljano skočila je danes ob polu 2. uri popoldne mlada služkinja. Menda pa je takoj obžalovala svoje dejanje, kajti komaj je bila v mrzli vodi, že je pričela kričati in niti toliko časa je niso pustili v vodi, da bi si bila ohladila vroče srce, ker le to je bilo baje uzrok poskušnemu samomoru.

— (Včerajšnji veliki Elizabetni semenj) bil je vsled ugodnega vremena, vzlic temu, da je bil dan poprej semenj v Litiji, prav dobro obiskan. Priguvalo se je 833 konj in volov, 352 krav in 32 telet, torej vkupe 1222 glav živine. To je gotovo lepo število. Najbolje se je prodajala goveja živina; kupčija s konji bila je srednja. Živahna kupčija je bila s posušenimi kožami, katere so se primeroma jako dobro plačevale. Dobra je bila kupčija tudi s suknenimi izdelki, gorenjskimi koci, in „lajbiči“, a navadno trgovanje na cesarja Jožefa trgu ni bilo nič kaj prida. Nekaj „štantov“ so sicer tudi letos postavili, toda vsako leto jih je menj, judje pa so popolnoma izginili. Glasoviti „tandelmarkt“ potisnen je sedaj na Trnovski pristan in živahna kupčija je dokaz, da revežev nikdar ne zmanjka.

— (Povodnji.) Tudi iz Trbiža se poroča o velicih povodnjih, ker so vode hudo narasle in podrele zopet nekaj novih mostov in varstvenih zgradb, ki so se naredile v avgustu letošnjega leta po zadnji povodnji. Ako se vreme skoro ne spremeni, bati se je nove katastrofe.

— (Nesreča.) Pretekli teden hotel je posestnik J. Jaklič v Ravniku v logaškem okraju opraviti konja, ki se je nekoliko plašil. Pomagal mu je posestnik P. Zakrajšek ter prijel konja od zadaj, da bi ga potisnil naprej. Konj je brcnil in zadel s kopitom Zakrajška tako nesrečno v prsi, da se je takoj mrtev zgrudil.

— (Pobiranje mostarine.) Dne 25. novembra t. l. ob 10. uri dopoldne se bode v najem dalo pobiranje mostarine za most čez Kolpo pri Pribanjcih-Vinica v Vinici za dobo treh let, začeni od 1. januarija l. 1892. Izklicana svota iznaša 300 gld. za jedno leto; vadium pa 10%.

— (Poroka.) V Šoštanju poročil se je preteklo soboto gosp. Fr. Demšar, c. kr. tajnik v Postojni, z gospico M. Orlovo.

— (Odbor akademičnega društva „Triglav“ v Gradci) se je za zimski tečaj 1891/92. konstituiral tako-le: predsednik: cand. med. Ivan Jenko, podpredsednik: stud. iur. Silvo Domicelj, tajnik: stud. med. Demeter vitez Bleiweis-Trsteniški, blagajnik: stud. iur. Vinko Strgar, knjižničar: stud. iur. Hilarij Vodopivec, gospodar: stud. phil. Frančišek Eller, odbornik namestnik: stud. iur. Oton Vidic.

— (Dr. Matka Laginja,) ki je te dni došel na Dunaj in je v petek prisegel kot poslanec, pričakala je pri dohodu hrvarska vseučiliška mladež in mu priredila iskreno ovacijo. Početkom bodočega meseca bode v praznovanje zmage v Istri slavnostni komers, h kateremu bodo pozvani tudi hrvarski dijaki iz Gradca in Zagreba.

— (Glasbeni „jour-fixe“ pevskega društva „Kola“) v Zagrebu zbirajo vedno prav odlično občinstvo in se vrše ob nedeljah popoldne s prav zanimivim programom. Nadejamo se, da bode tudi naša „Glasbena Matica“ nadaljevala svoje popoldanske domače glasbene zabave, kakor smo jih nekoliko imeli lansko zimo.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Celovec 17. novembra. Včeraj odpovala na Dunaj deputacija, da se predstavi naučnemu ministru Gauču ter mu izroči memorandum koroških Slovencev. Deputacijo, v kateri je pet županov, ki zastopajo vse okraje slovenske Koroške, vodi deželni posl. Muri. Predstavila se bode deputacija tudi ministerskemu predsedniku Taaffeu in ministroma Falkenhaynu in Schönbornu. Slava!

Praga 16. novembra. Staročeški zaupni možje so sklenili sklicati shod vseh poslancev staročeških na 29. dan novembra.

Beligrad 16. novembra. Misija dr. Dokića pri kralju Milanu v Parizu se je posrečila popolnoma. Bivši kralj podpisal je odpoved, s katero se odreka vsem svojim zakonitim in ustavnim pravicam v Srbiji. Dokića pričakujejo te dni v Belemgradu.

Peterburg 16. novembra. Gradila se bode mesna železnica s centralnim kolodvorom, in sicer iz strateških razlogov.

Pariz 16. novembra. Giers došel bode v četrtek semkaj.

Novi York 16. novembra. Vojska secesionistov v Braziliji broji 40.000 mož. Dalje ima tudi pet vojnih ladij.

Dunaj 17. novembra. Cesar došel danes jutraj iz Budimpešte.

Dunaj 17. novembra. Jutranji buletin o zdravju nadvojvodine Margarete: Noč mnogo mirneja, jutranja remisija groznice 37.5. Splošno počutje povoljno. Abdominelné prikazni zmerne.

Razne vesti.

* (O Ivanu Orthu) govorilo se je zopet mnogo v poslednjem času. Zagotovljalo se je, da se vrne kmalu v Berlin k materi svoje žene, gospej Stubel. Ta vest se je raznesla, a zdaj se je dogajal nje povod. Orthova tašča ima namreč fiksno idejo, da njen zet še živi in v bolestem stanju izmislila si je vest, da bode res prišel v Berlin. Tako vsaj poročajo moogi listi.

* (Ponarejena vina.) Poljedelsko ministerstvo poizvedelo je, da se na Dunaji prodajajo velike množine ponarejenega vina, ki se izdeluje iz vina, sadnega mošta ter iz ostankov kognaka in jednacij stvarj. Taka zmes prodaja se po 13 do 15 gld. hektoliter in se potem toči za pristno vino. Oblastva imajo nalog, da strogo pazijo na to, da se taka zmes ne bode točila kot pristno vino in da kaznujejo prodajalce, ki to delajo.

* (Požar v bolnici.) V Lorientu na Francoskem zgorela je velika bolnica popolnoma. Ogenj razširil se je tako hitro, da so bolnike morali rešiti skozi okna in so se dogodili grozni prizori. Več oseb bilo je ranjenih pri rešilnih delih.

* (Sam si je jamo izkopal.) V Reinachu v Baselskem okraji kopal je te dni stari grobokop grob za necega mrtveca. Mej delom zadela ga je kap in zgrudil se je mrtev v jamo, katero si je sam izkopal.

Ljudsko sredstvo. Moll-ovo „Francosko žganje“ daje ravno tako uspešno kakor ceno sredstvo pri protinskih in revmatičnih boleznih, ranah in ulesih. — Cena steklenici 90 kr. — Vsak dan razpošilja po pošt-nem povzetju A. Moll, lekarnar, c. in kr. dvorni založnik, na Dunaji, Tuchlauben 9. V lekarnah po deželi zahtevaj se izrecno Moll-ov preparat z njegovo varstveno znamko in podpisom. 3 (4-15)

„LJUBLJANSKI ZVON“

stoji
za vse leto 4 glđ. 60 kr.; za pol leta
2 glđ. 30 kr.; za četrt leta 1 glđ. 15 kr.

Loterijske srečke 14. novembra.

V Trstu: 3, 31, 25, 80, 51.
V Linci: 35, 80, 89, 90, 79.

Tujci:

16. novembra.

Pri **Malti**: Raub, Schwarz iz Iglave. — Markovic iz Grada. — Lehr, Herzl, Karplus z Dunaja. — Dusehak, Mellinger iz Budimpešte. — Laurič iz Trsta. — Lewy iz Pečuha. — Krull iz Zagreba. — Erzar iz Ribnice. — Sušič iz Kranja.

Pri **Stonu**: Raitarek, Mally, Spendal iz Tržiča. — Ažman iz Gorjan. — Klein iz Celja. — Tobis, Weiss z Dunaja. — Košmelj iz Zeleznikov. — Šubic iz Poljan. — Klimper iz Gorice. — Gatsch iz Kostanjevice. — Havas iz Velike Kaniže. — Treven z Jesenic. — Premru iz St. Vida.

Pri **avstrijskem cesarju**: Zoratti iz Maribora. — Theuerschuh iz Tržiča. — Kripper iz Trsta.

Umrli so v Ljubljani:

15. novembra: Marija Kadunc, kajzarjeva hči, 3 $\frac{1}{2}$ meseca, Ilovca — božjast. — Anton Celarc, natakarjev sin, 6 mesecev, Rimska cesta št. 11, meningitis.

16. novembra: Hedvig Puh, pleskarjeva hči, 2 $\frac{1}{2}$ leta, Pred prulami št. 19, laryngitis crouposa.

V deželni bolnici:

15. novembra: Alojzij Rožič, mizarjev sin, 2 leti, bronchitis.

16. novembra: Mihael Pegel, kovač, 67 let, brigthov a bolezen.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opa-zovanja	Stanje barometra v mm.	Tem-peratura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
16. nov.	7. zjutraj	730.5 mm.	4.6° C	sl. svz.	jasno	13 10am
	2. popol.	730.0 mm.	12.8° C	sl. svz.	d. jas.	dežja.
	9. zvečer	729.7 mm.	6.6° C	sl. svz.	jasno	

Srednja temperatura 8.0°, za 4.4° pod normalom.

Dunajska borza

dné 17. novembra t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	včeraj	—	danes
Papirna renta	glđ. 89.90	—	glđ. 90.35
Srebrna renta	89.50	—	89.80
Zlata renta	108.35	—	107.95
5% marcna renta	101.85	—	101.80
Akcije narodne banke	996	—	998
Kreditne akcije	266.25	—	269.50
London	118.10	—	118.05
Srebro	—	—	—
Napol.	9.3	—	9.39
C. kr. cekini	5.63	—	5.63
Nemške marke	58.02 $\frac{1}{2}$	—	58.02 $\frac{1}{2}$

4% državne srečke iz l. 1854	250 glđ.	184 glđ.	— kr.
Državne srečke iz l. 1864	100	180	50
Ogerska zlata renta 4%	101	101	63
Ogerska papirna renta 5%	100	100	—
Dunava reg. srečke 5%	100 glđ.	120	50
Zemlj. obč. avstr. 4 $\frac{1}{2}$ % zlati zast. listi	116	116	25
Kreditne srečke	100 glđ.	183	50
Budolfove srečke	10	19	50
Akcije anglo-avstr. banke	120	143	—
Tramway-društ. velj. 170 glđ. a. v.	220	220	—

Zahvala.

Tekom dolgotrajne bolezni moje uboge žene dobivala je bolnica od vseh strani toliko zanjo nad vse tolažilnih in pomirja-jočih jo obiskov, skazalo se jej je pre-mnogo ljubeznjivosti in storilo sploh toliko dobrot, da mi je prva dolžnost, izreči v imenu ranjce in v svojem imenu vsem ude-ležencem najprisrčnejšo zahvalo; isto tako vsem onim, ki so pokojnici poklonili toliko lepih vencev in jo spremili k večnemu počitku; slednjič vsem onim, ki so mi v mojem tužnem položaju izrazili svoje to-lažilno sočutje.

V Ljubljani, 16. novembra 1891.

(1003)

Dr. Jakob Kavčič,

c. kr. drž. pravdnika namestnik.

Iščejo se nujno

dve natakarioi

jedna za večjo, fino restavracijo, 50 do 60 glđ. za-služka, druga za dobro gostilnico z lepo plačo, več kuharic in deklet za vsako delo. — Več je izvedeti

(1002)
v pisarnici Flux (v trafik) na Bregu št. 6.

Janez Jax, Ljubljana.

Tovarniška zaloga (987-1)

šivalnih strojev.

Ceniki, kdor jih želi, pošiljajo so frankovano in brezplačno.

KAROL TILL

Špitalske ulice 10. Ljubljana. Špitalske ulice 10.

Pisni papir in zaviti v kasetah in zavojih. Četrtinka ali osmerka z naglavnimi okraski ali napisi. Vizitnice, litografovan ali tiskane (najbolj moderna oblika). Vsakovrstne potrebščine za pi-sarnice ali pisalne mize: podloge za pisanje, tintniki, podstavki za držala, obtežniki, ravniki, sušilni zvitki, pečatila iz proževine, sušilni kartoni itd. itd. Trgovske knjige, kopirne knjige, be-ležnice, glavne knjige, ozke strazze, folijo-knjige, kvart-knjige, kazala, upisne ali povzetne knjige, knjige beležnice, beležnice za perilo. Ljudski koledarji, pisni in stenski koledarji, koledarji za beležke, ko-ledarji z listki in za listnice, žepni in denarnični koledarji, patentovani stebrični koledarji, dijaški ko-ledarji in skladni koledarji v veliki izberi. (456-6)

Skubljeno

(998) **gosje perje**

od sivih gosij, popolnem nove, gotovo da se napolni v blazine, pernice in vzglavja, funt samo 60 kr., boljše vrste 70 kr. Razpošilja se v zabojčkih po 10 funtov po pošt-nem povzetju. J. KRASA, trgovina s perjem v Pragi, Fleischmarkt-gasse št. 2, nova. Zamena dovoljena.

Kje se dobiva

dobro črno istrsko vino?

in sicer neposredno od vinogradnikov, pové naš rodoljub Viljem Grum, urar in zastopnik banke „Slavije“ v Pulji, kateri vé za dobra vina po pošt-ni ceni. Kdor želi kaj izvedeti, obrni se do njega pismeno ali osebno. (1004-1)

Koncertni kratki klavir

amerikanskega sistema

križnostrunast, se po ceni proda ali izposodi. — Kje? pove upravništvo „Slovenskega Naroda“. (999-1)

Za novo tovarno vsprejme se takoj 6 do 8 dobro izurjenih in pridnih

mizarskih pomočnikov

z dobro mezdo in v stalno delo.

Kje? pove iz prijaznosti upravništvo „Sloven-skega Naroda“. (1000-1)

Trakovi, čipke, tančice, volneni in svilnati baržuni, pliši, nakitnine, lepa peresa in

najlepše novosti vseh stvari

za modistke (878-6)

priporoča ceneno in v najbogatejši izberi

ERNST STÖCKL v Ljubljani.

Mejnarodna

PANORAMA

v Ljubljani

na Kongresnem trgu v „Tonhalle“.

Odprta vsak dan od 2. ure popoldne do 9. ure zvečer. — Ob nedeljah in praznikih od 10. do 12. ure dopoldne in od 2. ure popoldne do 9. ure zvečer.

Ustopenina za osebo 20 kr. 6 ustopnic se dobi za 90 kr. Otroci 10 kr.

Od ponedeljka dne 16. t. m. do ušete srede dne 18. t. m.:

II. serija: (986-4)

Pogledi Pariškega mesta in novi obrazi čudesne jame Lurške Matere Božje.

CHOCOLAT MENIER

! Največja tovarna na svetu!

Vsak dan se proda: (902-3)

50.000 kilo.

Dobiva se v vseh specerijskih, delikates-prodajalnicah in konditorijah.

DITMAR-SVETILKE

najbogatejša zaloga za vse potrebe razsvetljenja,

☛ pri primeroma neznatni porabi petroleja največja svetilnost. ☛

Palilnik ima svetilno moč 4 do 157 sveč.

MIZNE SVETILKE

STENSKE SVETILKE

VISEČE SVETILKE

LESTENCI

LAMPICE

SVETILNE

STOLPNE SVETILKE s šipkastim okriljem in SVETILKE S STOJALI

R. DITMAR, c. kr. privilegovana TOVARNA SVETILK na DUNAJI, 3/1.

Ditmar-jeve svetilke ima v zalogi vsaka boljša trgovina s svetilkami. (854-6)